

Mai Daas: In Between

Curator: Carmit Blumensohn

"Beauty has no other origin other than a wound"‏
—Jean Genet

Mai Daas' works attest to a powerful, opinionated womanhood, the model of a woman who knows what she wants and acts to obtain it. They exude the strengths of a woman who copes with crises and confronts them by looking them in the eye and displaying courage and audacity. She strives for visual beauty and packages it in multiple contents, messages, and meanings while dealing with the personal and feminine identity and the tension that resides between them.

These are lovely, alluring works that demonstrate total command of figurative Realistic painting. After your first glance, it dawns on you that there is lots of depth below the surface. The affective contents of the works throb and communicate, delicately but powerfully, the anxiety and malaise that are embedded in them.

To snare viewers who are moved by mimesis and creation of optical illusions, artists need a great deal of skill in painting technique and virtuoso ability to mimic colors and textures. In her works, Daas embeds deep emotions that exude painfully personal and intimate feeling. Her works engage in physical, mental, and female scars—scars of identity and of belonging.

She expresses the ambiguity of the society that she inhabits: a society that encourages women to be independent, to acquire schooling, and to head into the job market, but also one that suspects women who stray from the expected path of modesty of being light-minded and crimps their personal freedom. Daas’ life as a Palestinian Arab woman in Israel is not simple. Yes, she carries a blue Israeli ID card but accompanies it with a sense of foreignness and non-belonging in the state where she was born.

The strength imbued in these works attests to a coping process that’s never finished: a daily struggle with the conventions of a conservative society in contrast to the self-image of strength and pride that constitutes the artist's inner truth. With her individualistic personality, Daas is loath to let those conventions define her. She is true to her personal and artistic way and adheres to it to the end and beyond.

מי דעאס: ביין ביין

القيّمة: كرميت بلومنزון

ليس للجمال أصل سوى الجرح
(جان جانيه)

تشهد أعمال مي دעאס على أئوثة قويّة, معتدّة بذاتها؛ نموذج المرأة التي تعرف ماذا تريد وتعمل لتحقيق رغباتها. تنبثق من أعمالها مكانم قوة التعامل مع الأزمات ومواجهتها بعيون مفتوحة, نظرة مباشرة, شجاعة وجريئة. هي تسعى إلى الجمال البصري, تحزم من خلاله العديد من المضامين والرسائل والمعاني, في حين انشغالها بالهويّة الشخصية والنسائيّة والتوتر الكامن بينهما.

الأعمال جميلة, مغرية وتعرض إلمامًا مثاليًا بالتصوير الزيتيّ التشخيصيّ الواقعيّ. بعد النظرة الأولى, يتغلغل الإدراك بأنّ تحت السطح ثمة عمق كبير. المضامين العاطفيّة كالقلق والضيق تهتز وتنعرض برفق وبحزم بأن واحد للمتلقي.

مهارة تقنيّة التصوير الزيتيّ والقدرة الفائقة لمحاكاة الألوان والملمس مطلوبة من الفنّانين لجذب المشاهدين المنفعلين من قدرة المحاكاة وخلق الأوهام البصريّة. دعאס تخفي في أعمالها أحاسيس عميقة تبت شعورًا شخصيًا وحميميًا بالألم. تتناول أعمالها الندوب الجسديّة, العقليّة والنسائيّة, ندوب الهويّة والانتماء.

فهي تعيش في مجتمع يبث رسائل مزدوجة المعاني. فمن جهة, يشجع المجتمع النساء على الاستقلالية, وعلى اكتساب التعليم والخروج إلى العمل؛ ومن الجهة الثانية فإن النساء اللواتي لا يسرن بطريق الاحتشام كما يتوقع منهن, يتهمن بالتهور ويفرض المجتمع القيود على حريتهن الشخصية. وحياتها في إسرائيل كفلسطينية عربية غير سهلة البتة. ورغم أنها تحمل الجنسية الإسرائيليّة والهوية الزرقاء, لكنها تشعر بالغربة وعجم الانتماء في الدولة التي ولدت فيها.

القوة الكامنة في الأعمال تدل على سيرورة مواجهة لا تكتمل أبدًا, مواجهة يومية مع أعراف المجتمع المحافظ في مواجهة التصور الذاتيّ للشخصيّة القوية والفخورة, أي حقيقتها الداخلية. شخصيتها الفردانية لا يمكن أن تترك للمسلمات أن تُعرّفها. فهي مخلصّة لطريقها الشخصيّة والفئيّة, متمسكة بها حتى النهاية.

מאי דעאס: בתווך

אוצרת: כרמית בלומנזון

אין לו ליופי מקור אחר מאשר הפצע.
ז'ן ז'נה

עבודתיה של מאי דעאס מעידות על נשיות עוצמתית, דעתנית; מודל של אישה היודעת מה היא רוצה ופועלת להשיג את רצונה. מהעבודות עולות חוזקות של התמודדות עם משברים והתייצבות מולם בעיניים פקוחות, במבט ישיר, באומץ ובתעוזה. היא חותרת אל היופי החזותי ואורזת דרכו תכנים, מסרים ומשמעויות רבות, אגב עיסוק בזהות האישית והנשית ובמתח הגלום ביניהן.

העבודות יפות, פתייניות ומציגות שליטה מושלמת בציור הפיגורטיבי-ריאליסטי. לאחר המבט הראשון מתחילה לחלחל ההכרה כי מתחת לפני השטח רב העומק. התכנים הרגשיים רוטטים ומשדרים לצופה בעדינות אך בעוצמה את החרדה והמועקה המוטמעות בהם.

מיומנות בטכניקות ציור ויכולת וירטואוזית בחיקוי צבעים ומרקמים נדרשות מאמנים כדי ללכוד את הצופים המתפעלים מיכולות מימזיס ויצירת אשליות אופטיות. דעאס מטמינה בעבודות רגשות עמוקים המשרים תחושה אישית ואינטימית להכאיב. עבודותיה עוסקות בצלקות פיזיות, נפשיות ונשיות, צלקות של זהות ושל שייכות.

היא חיה בחברה המשדרת כפל-משמעות: מצד אחד – זו חברה שמעודדת נשים לעצמאות, לרכוש השכלה ולצאת לעבודה; מצד אחר – נשים שלא צועדות היישר בדרך הצניעות המצופה מהן נחשדות בקלות דעת, והחברה מגבילה את חירותן האישית. חייה בישראל כפלסטינית ערבייה אינם פשוטים. אמנם היא נושאת תעודת זהות כחולה, אך מרגישה זרות וחוסר שייכות במדינה שבה נולדה.

החוזק הטמון בעבודות מעיד על תהליך התמודדות שלעולם אינו נשלם, התמודדות יום-יומית עם מוסכמות החברה השמרנית מול הדימוי העצמי של הדמות החזקה והגאה, שהיא-היא האמת הפנימית שלה. באישיותה האינדיווידואליסטית דעאס אינה מוכנה שהמוסכמות יגדירו אותה. היא נאמנה לדרכה האישית והאמנותית ודבקה בה עד אין קץ.